

TÜKÖR ELŐTT

Milyen hídon, hová tartasz,
Kik szeretnek, kik akarnak?
Van-e apád, van-e szüléd,
jártad-e már utak szűkét?

Szorultál-e szikla közé,
kötöztek-e bükkfa köré?
Van-e dalod — benne szépség,
láttad-e már tenger mélyét?

Mondd, mi lakik szemeidben,
milyen ördög, milyen isten?
— láttál tornyot harang nélkül,
rajta mohát gyászos ékül?
— lusta tuskót heverészni,
halott varjat semmit-nézni?
— Patak alján törött kancsót,
fűben, rozsdás, csonka sarlót?

Vagy te sarló, nem-arató,
nem is vagy te jórahajló!
Varjú vagy te erdők mentén,
mohó szűnyog nyarak mellén.

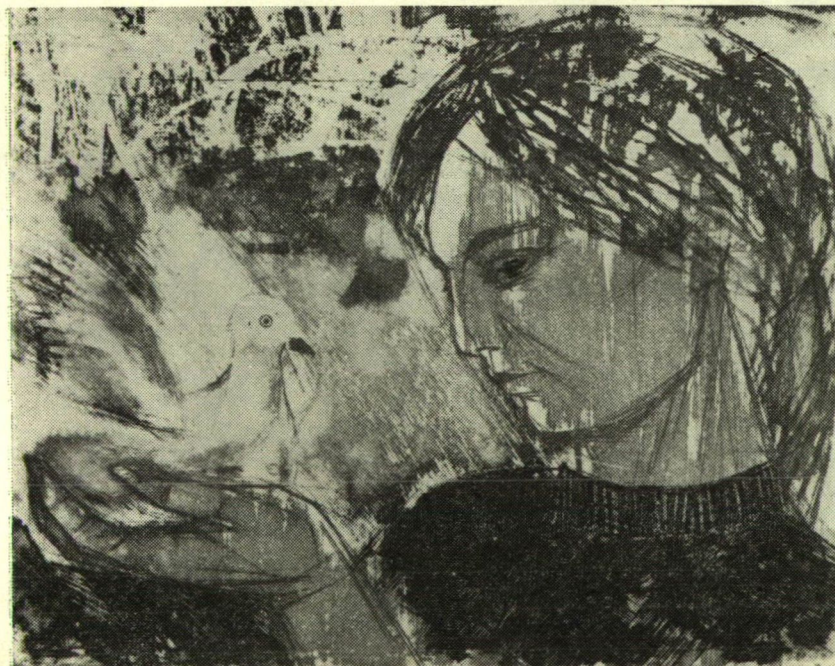
— Hétköznapok pénzváltója,
ősz réten borzas gölya.
Vagy te bújó, lusta, gyáva —,
álmos kanok nyoszolyája.

Sáfárkodtál nyomorultan,
bóbiskoltál borba-fúltan.
Fogtad szerszám könnyű végét,
— duhaj táncod nyulak nézték.

Itt borongsz most az üvegben,
nyöszörgéssel telhetetlen.
Banya szája köpjön szembe,
rozsdás fejsze terítsen le.

Szilánk-tenger színén ússzál,
Vizes barlang mélyén kússzál.
Kenyeredet osszad ketté —,
hited nőjön szerelemmé.

— Sáfárkodtál nyomorultan,
átkozódtál térdrehulltan.
Bűnöd raktad mindig másra,
s áhítozol áldomásra?

Csurgói Máté Lajos: Leány és galamb